

Setkání s mimozemšťany podle sdělení očitých svědků

Dosud platí oficiální názor, že kromě nás nejsou ve vesmíru žádné jiné civilizace. Jsme tedy sami a setkání s mimozemšťany jsou jen pouhé fantazie nemocných lidí. Nicméně, důkazů o setkáních s mimozemšťany je již tolik, že ignorovat očitě svědky jako nebezpečné mystifikátory již nelze. Z velké části se jedná o solidní a respektované lidi. V mé výzkumné praxi existuje řada svědectví o pozitivních kontaktech s mimozemšťany, ale nemůžete také zakrýt skutečnost, že existují i negativní důsledky setkání.

„Oni byli velmi krásní ...“

Ke zprávám pozitivního charakteru můžeme řadit příhodu, která se stala obyvateli Volgogradu V. V. Krasnovu v létě roku 1990.

„Čtyři roky jsem mlčel, ale ne proto, že bych se bál výsměchu druhých,“ napsal mi na podzim roku 1994. „Prostě to bylo proto, že jsem přehodnotil svůj život, a díval se na to jinýma očima...“

Samozřejmě, že jsme se setkali. Valerij Vasiljevič, jako bývalý důstojník raketových vojsk, plukovník ve výslužbě, byl pohledný muž střední výšky, zjevně inteligentní, s bystrými očima. Řekl mi, že se snažil po setkání s bytostmi z jiné planety napsat knihu, ale první verzi rukopisu zahodil do koše, protože nedokázal vyjádřit své nové pocity...

Jak se to ve skutečnosti stalo...

...Jednoho letního dne se vracel do Volgogradu z návštěvy Saratovského regionu a zastavil se na lesní mýtině, aby poobědval. Najednou ho přepadl jakýsi iracionální strach. Rozhlédl se kolem sebe a nikoho neviděl. Přesto se rozhodl toto místo opustit, ale klíče od auta byly nejednou pryč! Pak mu v hlavě zazněla slova: „Neboj se, nechceme ti ublížit, ale jen položit pár otázek.“ Pak se tři metry od něj objevily jako snímek na fotografickém papíru, dvě siluety.

Byli to muž a žena, kteří se nijak nelišili od nás, pamatoval si Krasnov. Byli oblečeni do kombinézy stříbrné barvy. Měli světlou kůži, blond vlasy a modré oči, výšky asi 190 - 200 centimetrů. Vřele se usmívali.

„Nemohl jsem si pomoci a obdivoval jsem ženu, která byla mimořádně krásná a elegantní. Pohledný byl i ten muž. Oběma jsem hádal věk mezi 20 – 25 roky.“

Mezi nimi se odehrál rozhovor, kdy Valerij mluvil nahlas, ale mimozemšťané mu vkládali myšlenky do vědomí telepaticky. Cizinci mu řekli, že přišli ze souhvězdí Honících psů, z planety Tats - „Planety mudrců“. Ale to bylo jen kódové jméno, protože nechtějí, aby lidé znali jejich přesnou polohu. Je to již jejich druhý příchod na Zemi, první byl před sto lety. Jejich návštěva bude krátká, protože naše náročné klimatické podmínky negativně ovlivňují zdravotní stav posádky a práci přístrojů.

Jejich loď byla tvaru disku, posádka se skládala ze šesti lidí, jejich dočasná základna se nacházela na Měsíci. Žijí v jiné dimenzi, ale naučili se pohybovat mezi dimenzemi. Podle nich existují v každé dimenzi inteligentní civilizace, často navzájem podobné. Mezi nimi jsou i agresivní civilizace, ale také intelektuální, díky kterým se vesmír vyvíjí a které zabraňují katastrofám. Pozemská civilizace je podle jejich názoru opožděná ve vývoji. Mimozemšťané sledují vývoj lidstva na planetě, aniž by zasahovali do událostí.

Nedělají žádné experimenty s lidskými bytostmi, ani neunášejí lidi – je to přísně zakázáno Radou galaxie, ačkoli existují civilizace, které to s lidmi dělají. Pozemskou civilizaci oficiálně uznávají, vyměňují si s námi vědecké poznatky, ale nezačlení nás zatím do „Kruhu rozumu“, kvůli současné agresivitě lidstva.

Podle jejich názoru si lidé vybrali špatnou cestu vývoje, a tak se sami zabíjejí. Všechno dobré, co nám bylo dáno zvenčí, jsme použili zejména k přípravě a vedení válek. Pokud budeme pokračovat ve stejném tempu ničení přírody, je Země odsouzena k zániku. Rada planety Tats údajně zná a předpovídá na Zemi možnou katastrofu.

Krasnov měl i další schůzku s těmito bytostmi a věří v jejich realitu, stejně jako v realitu osudu lidské společnosti. Aby však bylo možné o tom přesvědčit i ostatní, není dosud v jeho silách.

Noční návštěva

Dalším nechtěným očitým svědkem z Povolží byl A. T. Beročkin, také podplukovník ve výslužbě, veterán z druhé světové války. Od roku 1960 do roku 1972 působil na Bajkonuru a osobně znal všechny první kosmonauty.

Stalo se to v noci z 9. na 10. listopadu 2000, říká podrobnosti Alexej Tichonovič Beročkin. „Mimozemšťan se objevil v mém pokoji této noci. Byl výšky asi dvou metrů, měl velmi pěkné tělo, asi jako mají plavci. Byl oblečený do přiléhavé šedé kombinézy, s manžetami na pažích a pod krkem. Vypadal jako pozemšťan. Měl krátké vlasy, výraznou tvář, připomínající herce Alexandra Michajlova. Věk bych odhadl na méně než čtyřicet. Zpočátku jsem byl překvapen, protože jsem si myslel, že je to zloděj, který vchází přes balkon. Pak jsem se uklidnil, protože přicházel z dobré vůle a bez agresivity.“

Konverzace s ním trvala sedm minut. Mimozemšťan řekl, že na jejich planetě nemají armádu, protože nebojují. Ti, co porušili zákony společnosti, jsou odesíláni na jiné planety, aby se tam učili žít. Oni žijí spokojeně, podle jejich zákonů. Velkou pozornost věnují vzdělávání dětí, nemají žádné ngramotné. Společnost řídí skupina odborníků, tzv. „Velká rada“. Technologie pro lety ve vesmíru je zcela odlišná od pozemské.

Mimozemšťan řekl, že Zemi navštěvují různé civilizace, ale měli bychom se mít na pozoru před takzvanými „šedými“. Jsou malého vzrůstu a rozmnožují se klonováním. Mají s tímto způsobem reprodukce problémy, proto dělají pokusy na lidech, aby se naučili rozmnožovat stejně jako lidé.

My jsme technická civilizace, řekl cizinec, na Zemi studujeme atmosféru a vodu, jak se mění. Bohužel, tyto změny nejsou k lepšímu...

Cizinec zmizel stejně rychle, jako se objevil. Druhý den ráno Alexej Tichonovič zjistil, že z jeho pravého očního víčka zmizela bradavice, která ho značně otravovala. Plně tak uvěřil na realitu noční návštěvy...

Zvláštnosti v dětství

Dalším svědkem byla Viktorie z Ukrajiny, žena po třicítce. Měla vysokoškolské vzdělání se specializací fyzika polovodičů. K ufologii byla kritická, a to zejména k některým ufologům. Ale v jejím životě byly události, které jsou záhadou nejen pro ni, ale i pro badatele. Nejzajímavější jsou její kresby...

...Příběh Viktorie je zmatený, ale fascinující. Zvláště, když začne ukazovat své kresby. Ty jsou v podstatě jediným důkazem skutečnosti, jejího setkání s mimozemšťany. Nicméně, podrobnosti přijatých informací jsou také zajímavé. Je možné, že jednoho dne obdržíme potvrzení jejich existence a již to nebudou jen zobrazené fantazie.

Během dospívání měla Viktorie období neobvyklých vizí. Byly to sny na pokraji bdění a reality, které byly překvapivě velmi jasné a budící emoce. Byl v nich přítomen strach i zvědavost, důvěra a dokonce i náklonnost... To trvalo asi čtyři roky, od roku 1988 do roku 1992. Samozřejmě s přestávkami, ale přesto dosti pravidelně, a ona věděla tak nějak předem dobu příchodu těchto vjemů. Pak to naráz vše skončilo. Žádná její snaha nedokázala přivolat vidění znovu, a to způsobovalo Viktorii depresi.

„Jak vypadal tento kontakt?“ vzpomíná. „Nejprve teplo v pravém uchu v době, kdy jsem šla spát. Pak bělavý opar v rohu místnosti ... a nakonec hlas v mé hlavě. Obrázky nebo představy se vznášely před mýma očima, i když jsem je zavřela. Nic hrozivého. Snímky z jejich života byly velmi zajímavé, ale ... dráždivé. Není možné takhle lidi dráždit! Obrázky byly příliš krásné. Z toho začínala moje deprese... Tyto informace byly obrazy z cizího života.

Pokud budeme detailně popisovat mimozemšťany, bylo to takhle: Humanoidé byli vysocí od metru osmdesát výše. Měli atletické postavy, protáhlých souměrných proporcí. Na prstech měli místo plochých nehtů oválné drápy. Mezi prsty měli blány, zřejmě jako pozůstatek vývoje. Zuby také nebyly stejné jako u lidí, měli šest řezáků namísto našich čtyř. Barva vlasů se pohybovala od černé po slámovou, jejich kůže byla od hnědé po bělavou. Oči měli modré nebo oranžovo-žluté, jako kočky, jejich zorničky byly jako svislá štěrbin. Měli dlouhé vlasy až na ramena.

Špatně jsem pochopila odkud jsou. Před očima se mi zpočátku objevil obraz souhvězdí Ursa Major. (Velký medvěd), pak hvězda Mizar, a vedle ní malý Alcor. Planetu, jak jsem slyšela, nazývali Nias, jejich slunce Ir-shiir.

Jejich konfederace se jmenuje O-Nava'-il, tak to přibližně zní, vzhledem k tomu, že v jejich jazyku jsou přítomny pro nás nevyslovitelné zvuky, je obtížné to reprodukovat. Ale když mluví, tak to zní docela hezky.

Jejich planetu Nias Viktorie popsala jako malé nebeské těleso, které má pouze jeden kontinent a dvě hlavní skupiny ostrovů. Klima je zde vyprahlé. Úrodné půdy je málo, všude jsou vápencové skály. Vysvětlila, že tyto podmínky byly hlavním důvodem pro zdejší vývoj druhů, kterým k přežití pomohl oceán. Boj o existenci jejich civilizace způsobil, že jsou vyvinutější, ve srovnání s pozemskou.

Pokud vím, mají tam něco jako ideální komunismus. Žádné třídní rozdíly, kasty, rasy, pohlaví a další, sdělila Viktorie. Nemají ani peníze. Ve všech oblastech života jsou zcela zabezpečeni. Nevím, jak to dělají - zřejmě na úkor spravedlivého rozdělování všeho. Státní zřízení je čistě symbolické, volí se na krátkou dobu, pak se povinně volí znovu. Základem je regionální samospráva.

Žádné pokyny a příkazy ke zveřejnění všech cenných informací od mimozemšťanů, Viktorie v těch snech nezachytila. Na Zemi se tato skupina mimozemšťanů objevila pouze dočasně, s některými svými úkoly. Nechtějí nijak zasahovat do našeho vývoje. Pozemskou civilizaci považují za dostatečně duchovně vyvinutou, ale velmi nezralou mentálně a psychicky. Jsou přesvědčeni, že je to normální stav v určité fázi evolučního vývoje a lidé tomu nemohou uniknout. To znamená, že nemá žádný smysl do toho zasahovat.

Na konec vysvětlili, že vesmír je živý organismus, inteligentní a samoregulační. Je schopen zvládnout jakýkoli proces a odstraňovat vše, co přináší disharmonii. Po nějakou dobu nás budou pozorovat a zkoumat, snaží se nás pouze „osvítit“. Mají čistě vědecký zájem.

Humanoidé z Niasu ukázali své lodě, známé jako typické ‚belgické trojúhelníky‘, jak se objevovaly na počátku 90. let v Evropě. Ve skutečnosti se však nechtějí ukazovat. Niasané se již naučili, jak používat ochranné pole, vytvářet časoprostorové tunely a přesouvat se téměř okamžitě v prostoru.

Když se poprvé ukázali Viktorii, poněkud ji vyděsila děsivá černá barva jejich oblečení a výbavy. Nebylo to však kvůli agresivitě, ale prostě proto, že je to jejich zvyk. Na rukávech mají zpravidla dvě nášivky. Na nich je znázorněno, že jejich planeta je součástí Svazu pěti světů. Nášivka na pravé ruce symbolizuje zapojení do konfederace, na levé ruce určité odvětví jejich služby.

Viktorie kladla mimozemšťanům otázky, týkající se jejich činnosti na Zemi. Vysvětlili jí, že jejich skupina má funkci jakýchsi pohraničnicků, působících po určité časové období, která střeží určitý sektor vesmíru. Země se dostala do jejich pozornosti v této oblasti náhodou. Niasané zaznamenali, že zde existuje nějaký druh civilizace. Nicméně, nikdo s lidmi nebude vstupovat do úředního styku, protože jsme na příliš rozdílné úrovni vývoje. Tím spíše, že u nich evoluční procesy probíhají mnohem rychleji než na Zemi. Říkají, že s utrpením čekají na změny v chování pozemšťanů.

Náš sektor vesmíru mají stále pod kontrolou. Co se týče humánního vztahu k lidem, pak je tento problém řešen jednostranně. To znamená, že k ničemu není vyžadován náš souhlas. Obecně platí, že pojem „zákon“ má u nich zásadní význam a úroveň technického vývoje zpochybňuje samotnou možnost jeho porušení. Kontrolované území je dosti problematické.

Ptal jsem se jich, kdo by měl lidem říci něco o vesmíru a jeho skutečném stavu? Jejich odpověď byla, že nikdo. Jestliže nyní lidé mají hrubou a velmi kontroverzní představu noosféry podle Vernadského v jím navrhované podobě, pak jsou ve skutečnosti takové informace uloženy pouze v lidské mysli, kde jsou absorbovány znalosti všech civilizací, které existovaly na Zemi. To následně určuje zákony evoluce pro jakékoli inteligentní společenství.

Ukazuje se, že všechny procesy ve vesmíru jsou skutečně kýmisi předem promyšlené. Všechno, co se v něm děje, je předem stanoveno a upraveno. Jsou v něm velmi silné kauzální vztahy, a to se projevuje jako vývoj společnosti. Na Zemi nejsou tyto procesy dosud plně objasněny.

Můžeme jen litovat, že se po těchto setkáních třetího druhu Viktorie odmlčela, ale zůstaly aspoň její kresby.

Autor: Gennadij Belimov

Ze stránek:

http://www.neveroyatno.info/news/vstrechi_s_prishelcami_svidetelstva_ochevidcev/2011-10-20-608

http://visokie-belie-prishelci.ru/?page_id=984

Přeložil Jan Pavlík, 18. 7. 2017

(Pozn. Její kresby se na internetu dosud nepodařilo najít.)